

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 396/2015-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 23. júna 2015 v senáte zloženom z predsedníčky Ludmily Gajdošíkovej a zo sudcov Sergeja Kohuta a Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, prostredníctvom ktorej koná jej konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., vedené pod sp. zn. Rvp 14088/2014, sp. zn. Rvp 14089/2014, sp. zn. Rvp 14090/2014, sp. zn. Rvp 14091/2014, sp. zn. Rvp 14092/2014, sp. zn. Rvp 14093/2014, sp. zn. Rvp 14094/2014, sp. zn. 14095/2014, sp. zn. Rvp 14096/2014, sp. zn. Rvp 14097/2014, sp. zn. Rvp 14098/2014, sp. zn. Rvp 14099/2014, sp. zn. Rvp 14100/2014, sp. zn. Rvp 14101/2014, sp. zn. Rvp 14102/2014, sp. zn. Rvp 14103/2014, sp. zn. Rvp 14104/2014, sp. zn. Rvp 14105/2014, sp. zn. Rvp 14106/2014, sp. zn. Rvp 14107/2014, sp. zn. Rvp 14108/2014, sp. zn. Rvp 14109/2014. sp. zn. Rvp 14110/2014, sp. zn. Rvp 14111/2014, sp. zn. Rvp 14112/2014, sp. zn. Rvp 14113/2014, sp. zn. Rvp 14114/2014, sp. zn. Rvp 14791/2014, sp. zn. Rvp 14792/2014, sp. zn. Rvp 14793/2014, sp. zn. Rvp 14794/2014, sp. zn. Rvp 14795/2014, sp. zn. Rvp 14796/2014, sp. zn. Rvp 14797/2014, sp. zn. Rvp 14798/2014, sp. zn. Rvp 14799/2014, sp. zn. Rvp 14800/2014, sp. zn. Rvp 14801/2014, sp. zn. Rvp 14802/2014, sp. zn. Rvp 14803/2014, sp. zn. Rvp 14804/2014, sp. zn. Rvp 14805/2014, sp. zn. Rvp 15072/2014, sp. zn. Rvp 15073/2014, sp. zn. Rvp 15074/2014, sp. zn. Rvp 15075/2014, sp. zn. Rvp 15076/2014,

sp. zn. Rvp 15077/2014, sp. zn. Rvp 15078/2014, sp. zn. Rvp 15079/2014 a sp. zn. Rvp 15080/2014 vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Žiline v konaniach vedených pod sp. zn. 9 Co 478/2014 a jeho rozsudkom z 10. júla 2014, sp. zn. 8 Co 263/2014 a jeho rozsudkom z 30. júla 2014, sp. zn. 7 Co 437/2014 a jeho rozsudkom z 30. júla 2014, sp. zn. 8 Co 341/2014 a jeho rozsudkom z 30. júla 2014, sp. zn. 9 Co 390/2014 a jeho rozsudkom z 10. júla 2014, sp. zn. 6 Co 486/2014 a jeho rozsudkom z 31. júla 2014, sp. zn. 5 Co 510/2014 a jeho rozsudkom z 12. augusta 2014, sp. zn. 5 Co 289/2014 a jeho rozsudkom z 10. júna 2014, sp. zn. 5 Co 416/2014 a jeho rozsudkom z 29. júla 2014, sp. zn. 5 Co 428/2014 a jeho rozsudkom z 29. júla 2014, sp. zn. 10 Co 501/2014 a jeho rozsudkom z 31. júla 2014, sp. zn. 8 Co 222/2014 a jeho rozsudkom z 30. júla 2014, sp. zn. 7 Co 164/2014 a jeho rozsudkom z 28. mája 2014, sp. zn. 8 Co 228/2014 a jeho rozsudkom z 30. júla 2014, sp. zn. 9 Co 487/2014 a jeho rozsudkom z 10. júla 2014, sp. zn. 5 Co 461/2014 a jeho rozsudkom z 29. júla 2014, sp. zn. 9 Co 452/2014 a jeho rozsudkom z 10. júla 2014, sp. zn. 9 Co 470/2014 a jeho rozsudkom z 10. júla 2014, sp. zn. 9 Co 460/2014 a jeho rozsudkom z 10. júla 2014, sp. zn. 6 Co 516/2014 a jeho rozsudkom z 30. júla 2014, sp. zn. 7 Co 331/2014 a jeho rozsudkom z 30. júla 2014, sp. zn. 6 Co 453/2014 a jeho rozsudkom z 30. júla 2014, sp. zn. 9 Co 379/2014 a jeho rozsudkom z 10. júla 2014, sp. zn. 9 Co 442/2014 a jeho rozsudkom z 10. júla 2014, sp. zn. 8 Co 438/2014 a jeho rozsudkom z 30. júla 2014, sp. zn. 9 Co 450/2014 a jeho rozsudkom z 10. júla 2014, sp. zn. 9 Co 488/2014 a jeho rozsudkom z 10. júla 2014, sp. zn. 9 Co 457/2014 a jeho rozsudkom z 10. júla 2014, sp. zn. 9 Co 526/2014 a jeho rozsudkom z 10. júla 2014, sp. zn. 9 Co 484/2014 z 10. júla 2014, sp. zn. 7 Co 408/2014 z 30. júla 2014, sp. zn. 9 Co 476/2014 a jeho rozsudkom z 10. júla 2014, sp. zn. 8 Co 436/2014 a jeho rozsudkom z 30. júla 2014, sp. zn. 9 Co 446/2014 a jeho rozsudkom zo 7. augusta 2014, sp. zn. 6 Co 408/2014 a jeho rozsudkom z 30. júla 2014, sp. zn. 9 Co 438/2014 zo 7. augusta 2014, sp. zn. 6 Co 431/2014 a jeho rozsudkom z 26. júna 2014, sp. zn. 7 Co 76/2014 a jeho rozsudkom z 11. júna 2014, sp. zn. 9 Co 519/2014 a jeho rozsudkom z 10. júla 2014, sp. zn. 8 Co 443/2014 a jeho rozsudkom

z 30. júla 2014, sp. zn. 10 Co 462/2014 a jeho rozsudkom z 31. júla 2014, sp. zn. 10 Co 643/2014 a jeho rozsudkom z 31. júla 2014, sp. zn. 9 Co 497/2014 a jeho rozsudkom zo 7. augusta 2014, sp. zn. 9 Co 480/2014 a jeho rozsudkom zo 7. augusta 2014, sp. zn. 10 Co 366/2014 a jeho rozsudkom z 27. júna 2014, sp. zn. 7 Co 492/2014 a jeho rozsudkom z 27. augusta 2014, sp. zn. 7 Co 489/2014 a jeho rozsudkom zo 6. augusta 2014, sp. zn. 8 Co 447/2014 z 30. júla 2014, sp. zn. 7 Co 475/2014 a jeho rozsudkom zo 6. augusta 2014, sp. zn. 7 Co 496/2014 a jeho rozsudkom z 27. augusta 2014 a sp. zn. 6 Co 477/2014 a jeho rozsudkom z 30. júla 2014, a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 14088/2014, sp. zn. Rvp 14089/2014, sp. zn. Rvp 14090/2014, sp. zn. Rvp 14091/2014, sp. zn. Rvp 14092/2014, sp. zn. Rvp 14093/2014, sp. zn. Rvp 14094/2014, sp. zn. Rvp 14095/2014, sp. zn. Rvp 14096/2014, sp. zn. Rvp 14097/2014, sp. zn. Rvp 14098/2014, sp. zn. Rvp 14099/2014, sp. zn. Rvp 14100/2014, sp. zn. Rvp 14101/2014, sp. zn. Rvp 14102/2014, sp. zn. Rvp 14103/2014, sp. zn. Rvp 14104/2014, sp. zn. Rvp 14105/2014, sp. zn. Rvp 14106/2014, sp. zn. Rvp 14107/2014, sp. zn. Rvp 14108/2014, sp. zn. Rvp 14109/2014. sp. zn. Rvp 14110/2014, sp. zn. Rvp 14111/2014, sp. zn. Rvp 14112/2014, sp. zn. Rvp 14113/2014, sp. zn. Rvp 14114/2014, sp. zn. Rvp 14791/2014, sp. zn. Rvp 14792/2014, sp. zn. Rvp 14793/2014, sp. zn. Rvp 14794/2014, sp. zn. Rvp 14795/2014, sp. zn. Rvp 14796/2014, sp. zn. Rvp 14797/2014, sp. zn. Rvp 14798/2014, sp. zn. Rvp 14799/2014, sp. zn. Rvp 14800/2014, sp. zn. Rvp 14801/2014, sp. zn. Rvp 14802/2014, sp. zn. Rvp 14803/2014, sp. zn. Rvp 14804/2014, sp. zn. Rvp 14805/2014, sp. zn. Rvp 15072/2014, sp. zn. Rvp 15073/2014, sp. zn. Rvp 15074/2014, sp. zn. Rvp 15075/2014, sp. zn. Rvp 15076/2014, sp. zn. Rvp 15077/2014, sp. zn. Rvp 15078/2014, sp. zn. Rvp 15079/2014 a sp. zn. Rvp 15080/2014 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 14088/2014.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnené.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 31. októbra 2014, 7. novembra 2014 a 13. novembra 2014 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 9 Co 478/2014 a jeho rozsudkom z 10. júla 2014, sp. zn. 8 Co 263/2014 a jeho rozsudkom z 30. júla 2014, sp. zn. 7 Co 437/2014 a jeho rozsudkom z 30. júla 2014, sp. zn. 8 Co 341/2014 a jeho rozsudkom z 30. júla 2014, sp. zn. 9 Co 390/2014 a jeho rozsudkom z 10. júla 2014, sp. zn. 6 Co 486/2014 a jeho rozsudkom z 31. júla 2014, sp. zn. 5 Co 510/2014 a jeho rozsudkom z 12. augusta 2014, sp. zn. 5 Co 289/2014 a jeho rozsudkom z 10. júna 2014, sp. zn. 5 Co 416/2014 a jeho rozsudkom z 29. júla 2014, sp. zn. 5 Co 428/2014 a jeho rozsudkom z 29. júla 2014, sp. zn. 10 Co 501/2014 a jeho rozsudkom z 31. júla 2014, sp. zn. 8 Co 222/2014 a jeho rozsudkom z 30. júla 2014, sp. zn. 7 Co 164/2014 a jeho rozsudkom z 28. mája 2014, sp. zn. 8 Co 228/2014 a jeho rozsudkom z 30. júla 2014, sp. zn. 9 Co 487/2014 a jeho rozsudkom z 10. júla 2014, sp. zn. 5 Co 461/2014 a jeho rozsudkom z 29. júla 2014, sp. zn. 9 Co 452/2014 a jeho rozsudkom z 10. júla 2014, sp. zn. 9 Co 470/2014 a jeho rozsudkom z 10. júla 2014, sp. zn. 9 Co 460/2014 a jeho rozsudkom z 10. júla 2014, sp. zn. 6 Co 516/2014 a jeho rozsudkom z 30. júla 2014, sp. zn. 7 Co 331/2014 a jeho rozsudkom z 30. júla 2014, sp. zn. 6 Co 453/2014 a jeho rozsudkom z 30. júla 2014, sp. zn. 9 Co 379/2014 a jeho rozsudkom z 10. júla 2014, sp. zn. 9 Co 442/2014 a jeho rozsudkom z 10. júla 2014, sp. zn. 8 Co 438/2014 a jeho rozsudkom z 30. júla 2014, sp. zn. 9 Co 450/2014 a jeho rozsudkom z 10. júla 2014, sp. zn. 9 Co 488/2014 a jeho rozsudkom z 10. júla 2014, sp. zn. 9 Co 457/2014 a jeho rozsudkom z 10. júla 2014,

sp. zn. 9 Co 526/2014 a jeho rozsudkom z 10. júla 2014, sp. zn. 9 Co 484/2014 z 10. júla 2014, sp. zn. 7 Co 408/2014 z 30. júla 2014, sp. zn. 9 Co 476/2014 a jeho rozsudkom z 10. júla 2014, sp. zn. 8 Co 436/2014 a jeho rozsudkom z 30. júla 2014, sp. zn. 9 Co 446/2014 a jeho rozsudkom zo 7. augusta 2014, sp. zn. 6 Co 408/2014 a jeho rozsudkom z 30. júla 2014, sp. zn. 9 Co 438/2014 zo 7. augusta 2014, sp. zn. 6 Co 431/2014 a jeho rozsudkom z 26. júna 2014, sp. zn. 7 Co 76/2014 a jeho rozsudkom z 11. júna 2014, sp. zn. 9 Co 519/2014 a jeho rozsudkom z 10. júla 2014, sp. zn. 8 Co 443/2014 a jeho rozsudkom z 30. júla 2014, sp. zn. 10 Co 462/2014 a jeho rozsudkom z 31. júla 2014, sp. zn. 10 Co 643/2014 a jeho rozsudkom z 31. júla 2014, sp. zn. 9 Co 497/2014 a jeho rozsudkom zo 7. augusta 2014, sp. zn. 9 Co 480/2014 a jeho rozsudkom zo 7. augusta 2014, sp. zn. 10 Co 366/2014 a jeho rozsudkom z 27. júna 2014, sp. zn. 7 Co 492/2014 a jeho rozsudkom z 27. augusta 2014, sp. zn. 7 Co 489/2014 a jeho rozsudkom zo 6. augusta 2014, sp. zn. 8 Co 447/2014 z 30. júla 2014, sp. zn. 7 Co 475/2014 a jeho rozsudkom zo 6. augusta 2014, sp. zn. 7 Co 496/2014 a jeho rozsudkom z 27. augusta 2014 a sp. zn. 6 Co 477/2014 (ďalej spolu aj „napadnuté konania“) a jeho rozsudkom z 30. júla 2014 (ďalej spolu aj „napadnuté rozsudky“).

Zo sťažností a z ich príloh vyplýva, že sťažovateľka vystupovala v procesnom postavení žalobkyne v konaniach vedených Okresným súdom Martin, Okresným súdom Ružomberok, Okresným súdom Námestovo, Okresným súdom Liptovský Mikuláš a Okresným súdom Žilina (ďalej spolu len „okresné sudy“), predmetom ktorých bolo rozhodovanie o náhrade majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom okresných súdov, ktoré sú súčasne súdmi, ktoré sťažovateľke uvedenú škodu a nemajetkovú ujmu mali spôsobiť.

Okresné sudy rozhodli vo veci samej rozsudkami, ktorými žaloby v celom rozsahu zamietli a zároveň zamietli i návrhy sťažovateľky na prerušenie konaní. Proti rozsudkom súdov prvého stupňa podala sťažovateľka odvolania. Krajský súd svojimi napadnutými rozsudkami potvrdil rozhodnutia okresných súdov.

Podľa názoru sťažovateľky krajské súdy „spôsobili porušenie základných práv sťažovateľa, osobitne:

- základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (práva na súdnu ochranu);

- základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd“.

Tvrdenie o porušení označených práv sťažovateľka odôvodňuje tým, že:

1. „Rozhodoval vylúčený sudca. Všetky úkony, ktoré boli zo strany konajúceho prvostupňového súdu vykonané predstavujú úkony vykonané vylúčeným sudcom...“

2. „Napadnuté rozhodnutie krajského súdu je rozhodnutím absolútne prekvapivým... Popiera doterajšiu konštantnú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.“

3. „Súdy oboch stupňov založili svoje rozhodnutia na skutočnostiach a právnych argumentoch, ku ktorým sa sťažovateľ nemohol vyjadriť s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie vo svoj prospech..., čím došlo k porušeniu zásady kontradiktórnosti.“

4. „... konanie pred odvolacím súdom ako aj rozhodnutie odvolacieho súdu v predmetnej veci porušuje právo sťažovateľa na spravodlivý súdny proces, keďže napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nie je dostatočne odôvodnené...“

5. Odvolací súd neprerokoval prípustné odvolanie voči výroku o prerušení súdneho konania.

V nadväznosti na uvedené sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd o jej sťažnostiach rozhodol nálezmi, v ktorých vysloví, že postupom krajského súdu v napadnutých konaniach a jeho napadnutými rozsudkami bolo porušené jej základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, napadnuté rozsudky krajského súdu zruší a veci vráti krajskému súdu na ďalšie konania a prizná jej primerané finančné zadostučinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

II.1 K spojeniu vecí na spoločné konanie (bod 1 výroku tohto uznesenia)

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku.

V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí na spoločné konanie, avšak v súlade s § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy primerane použiť na prípadné spojenie vecí § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 14088/2014, sp. zn. Rvp 14089/2014, sp. zn. Rvp 14090/2014, sp. zn. Rvp 14091/2014, sp. zn. Rvp 14092/2014, sp. zn. Rvp 14093/2014, sp. zn. Rvp 14094/2014, sp. zn. Rvp 14095/2014, sp. zn. Rvp 14096/2014, sp. zn. Rvp 14097/2014, sp. zn. Rvp 14098/2014, sp. zn. Rvp 14099/2014, sp. zn. Rvp 14100/2014, sp. zn. Rvp 14101/2014, sp. zn. Rvp 14102/2014, sp. zn. Rvp 14103/2014, sp. zn. Rvp 14104/2014, sp. zn. Rvp 14105/2014, sp. zn. Rvp 14106/2014, sp. zn. Rvp 14107/2014, sp. zn. Rvp 14108/2014, sp. zn. Rvp 14109/2014, sp. zn. Rvp 14110/2014, sp. zn. Rvp 14111/2014, sp. zn. Rvp 14112/2014, sp. zn. Rvp 14113/2014, sp. zn. Rvp 14114/2014, sp. zn. Rvp 14791/2014, sp. zn. Rvp 14792/2014, sp. zn. Rvp 14793/2014, sp. zn. Rvp 14794/2014, sp. zn. Rvp 14795/2014, sp. zn. Rvp 14796/2014, sp. zn. Rvp 14797/2014, sp. zn. Rvp 14798/2014, sp. zn. Rvp 14799/2014, sp. zn. Rvp 14800/2014, sp. zn. Rvp 14801/2014, sp. zn. Rvp 14802/2014, sp. zn. Rvp 14803/2014, sp. zn. Rvp 14804/2014, sp. zn. Rvp 14805/2014, sp. zn. Rvp 15072/2014, sp. zn. Rvp 15073/2014, sp. zn. Rvp 15074/2014, sp. zn. Rvp 15075/2014, sp. zn. Rvp 15076/2014, sp. zn. Rvp 15077/2014, sp. zn. Rvp 15078/2014, sp. zn. Rvp 15079/2014 a sp. zn. Rvp 15080/2014, z ktorých vyplýva ich právna a skutková súvislosť, a prihliadajúc taktiež na totožnosť v osobe sťažovateľky a charakter rozhodnutí krajského súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd, aplikujúc § 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 112 ods. 1 OSP, tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

II.2 K namietanému porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutými rozsudkami krajského súdu a postupom, ktorý predchádzal ich vydaniu (bod 2 výroku tohto uznesenia)

Sťažovateľka sťažnosťami namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutými rozsudkami krajského súdu, ktorými tento súd v odvolacom konaní potvrdil rozsudky súdov prvého stupňa o zamietnutí žaloby o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, zamietnutí návrhu na prerušenie konania a náhrade trov konania, ako aj postupom, ktorý predchádzal ich vydaniu.

Ústavný súd po preskúmaní sťažností zistil, že sťažovateľka sa na neho opakovane obracia so skutkovo a právne takmer identickými sťažnosťami, ktorými atakuje právne závery všeobecných súdov rozhodujúcich o jej žalobných nárokoch podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v súvislosti s oneskoreným postupom všeobecných súdov pri postupe podľa § 44 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, o ktorých už viackrát rozhodol, pričom formuloval k nim jednoznačné právne závery (pozri m. m. sp. zn. I. ÚS 369/2014 z 2. júla 2014, sp. zn. I. ÚS 373/2014 z 2. júla 2014, sp. zn. II. ÚS 458/2014 z 30. júla 2014, sp. zn. IV. ÚS 363/2014 z 1. júla 2014 a sp. zn. IV. ÚS 256/2014 zo 16. apríla 2014). Z uvedeného vyplýva, že sťažovateľke musí byť právny názor ústavného súdu prezentovaný v súvislosti s argumentáciou týkajúcou sa potvrdenia rozhodnutí prvostupňového súdu o zamietnutí žalôb o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy a o zamietnutí návrhov na prerušenie konania o náhradu škody odvolacím súdom dostatočne známy. Vzhľadom na tieto skutočnosti vyvstáva otázka, aký význam a efektivitu má pre sťažovateľku opakované podávanie sťažností ústavnému súdu v skutkovo a právne takmer identických veciach, keďže aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) nie je nevyhnutné ako predpoklad možnosti obrátiť sa na tento medzinárodný súdny orgán vyčerpať právny prostriedok nápravy na národnej úrovni, pokiaľ sa tento javí z materiálneho hľadiska v obdobných prípadoch ako neefektívny.

V naznačenom kontexte ústavný súd poukazuje na judikatúru ESLP k čl. 13 dohovoru, z ktorej možno identifikovať požiadavky kladené na vlastnosti vnútroštátnych prostriedkov nápravy, ku ktorým patrí požiadavka ich prístupnosti, adekvátnosti a praktickej účinnosti (k tomu pozri KMEC, J. et al. Evropská úmluva o lidských právech. Velké Komentáře. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 198). Povinnosť vyčerpať prostriedok nápravy i v prípade pochybnosti o jeho účinnosti vyplýva taktiež z ustálenej judikatúry ESLP (Van Oosterwijck proti Belgicku, rozsudok zo 6. 11. 1980, č. 7654/76, bod 37), táto sa však uplatní v prípadoch, keď pochybnosti sťažovateľa o účinnosti prostriedku nápravy nie sú podložené dostatočnými argumentmi, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že takýto prostriedok nápravy ponúka primerané vyhliadky na úspech, napr. s ohľadom na ustálenú vnútroštátnu judikatúru (Radio France a ďalší proti Francúzsku, rozhodnutie ESLP z 23. 9. 2003, č. 53984/00, bod 34).

Z takmer identickej argumentácie sťažovateľky uvedenej v sťažnostiach, ktoré sú predmetom predbežného prerokovania, možno vyvodiť, že postup krajského súdu v napadnutých konaniach a odôvodnenie napadnutých rozsudkom krajského súdu obsahovalo, čo sa týka skutkových zistení a právneho posúdenia vecí krajským súdom, obdobné závery, ako v iných jej veciach, ktoré už ústavným súdom boli preskúmané a rozhodnuté.

S poukazom na uvedené skutočnosti a prihliadajúc na zásadu efektivity a procesnej hospodárnosti konania sa ústavný súd v rámci predbežného prerokovania týchto sťažností plne stotožňuje s dôvodmi uvedenými vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach (napr. uznesenia ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 369/2014 z 2. júla 2014, sp. zn. I. ÚS 373/2014 z 2. júla 2014, sp. zn. II. ÚS 458/2014 z 30. júla 2014, sp. zn. IV. ÚS 363/2014 z 1. júla 2014 a sp. zn. IV. ÚS 256/2014 zo 16. apríla 2014) týkajúcich sa totožných sťažností sťažovateľky, ktoré boli ústavným súdom odmietnuté z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti vzhľadom na ústavnú udržateľnosť záverov všeobecných súdov.

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľky bez nevyhnutnosti podrobnejšieho odôvodňovania svojich právnych záverov odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Keďže sťažnosti boli odmietnuté ako celok, ústavný súd už o ďalších návrhoch sťažovateľky v nich uplatnených nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. júna 2015